

Cariani Giovanni - (†1547); tiež známy ako Giovanni Busi alebo Il Cariano; taliansky maliar vrcholnej renesancie, aktívny v Benátkach a benátskej pevnine vrátane Bergama; pracoval v Lombardii, medzi Bergamom a Cremonou, medzi 1517 a 1523; ovplyvnený Sebastianom del Piombo; pozri *talianski maliari 16.st., talianski maliari renesanční*

G. Cariani: Pala San Gottardo (Sacra conversazione, 1.pol. 16.st.)

G. Cariani: Sv. Šebastián medzi sv. Rochom a sv. Margaritou (1520)

Carihrad - v preklade – „cisárov hrad/mesto“; slovanský názov *Konštantínopola*; Slovania ho prakticky používali od začiatku, pretože sa vyskytuje už v Nestorovej kronike z 12.st.; pozri *Peržania, Byzantion, Istambul; pútnické cesty*

carinae - lat. spodok, dno; tiež v úzkom význame tvar v nádoby (z hrnčiarskej hliny alebo skla) umeleckého aplikovaný na amfory alebo vázy; dizajnu obvykle aplikovaný na *amfory* alebo vázy. tvar tvorí spojenie zaoblenej základne so stranami dovnútra zvažujúcej nádoby; tento dizajn je vidieť v dávnych kultúrach na miestach ako je palác Knossos na Kréte (pozri mýnojská kultúra); prídavné meno od carinae je v angl. carinated – „kýlový, hrebeňový“; carinated amfory sa odborne nazývajú *neck amfory* a datujú sa do 6.-5.st.pr.Kr.)

<https://en.wikipedia.org/wiki/Carinate>

Carinated nádoba (carinae, agrická keramika, Španielsko, 2200-1500 pr.Kr.)

Carinus a Leucinus - v súvislosti s heslom *Skutky Pilátove*: ako svedkovia zázrakov počas *Kristovho zostupu do pekiel* vystupujú dva Kristom zachránení hriešnici Carinus a Leucinus, synovia starého *Simeona*; táto časť bola spísaná snáď grécky v priebehu 5.-6.st.st.; pozri *Nikodémovo evanjelium*

-v súvislosti s *Legenda aurea (300-305)*: A svätý Augustín povedal: Skoro, keď Ježiš Kristus zomrel, duša ktorá bola jednotná v božskosti, rýchla a žijúca, zostúpil do hlbín pekla. A keď bol v najhlbšej temnoty, podobne ako zlodej žiariaci a hrozný k tyranom pekla, ho zbadali a začali požadovať a pýtať sa: „Kto je ten, ktorý je tak silný, tak strašný, tak jasný a tak žiariaci? Svet, ktorý sa vzťahuje na nás, nikdy poslal k nám takého mŕtveho ako tohto, a nikdy poslal takéto dary do pekla. Kto je potom, že je tak trvalý, ktorý vstúpil do najkrajnejších koncov našich častí našich miest a nebojí sa našich múk a vracia dlhy, ktoré sme uskutočnili a uchovávali? Tých, ktorí kvílila a plačú v mukách, ktorých sa bojíme a ohrozujú nás, sa nebojí sa“. A oni povedali svojmu princovi: „Kto si princ? Akákoľvek radosť zahynula a všetky radosti sa premenili na plač. Keď si visel na kríži, si nevedel, akú škodu by si trpel v pekle“. Po týchto krutých slovách v pekle z príkazu Pána boli všetky putá a zátarasy rozbité. Potom prišli všetci svätí, kľáčiac pred ním, plačúc a hovorili žalostnými hlasmi: „Náš Vykupiteľ!“ Prišiel si vykúpiť svet, v ktorom sme na teba čakali každý deň. Zostúpil si do pekla kvôli nám do pekla. Nikdy ťa neopustíme, budeme s tebou, keď sa vrátiš do svojho sveta! Pane Bože, ukáž, že si zničil pekle, záväzky pôvodcu smrti, jeho úpisy sa zmenia na radosť na celom svete, ktorá uhasí jeho bolesti. Zľutuj sa a oslobod' zajatcov, ktorí tu sú, a odpusť hriešnikom!“ Takto hovorí sv. Augustín, to sa číta v evanjeliu Nikodéma, v ktorom Carinus a Leucius, synovia starého Simeona, vznikli (stretli sa) s Ježišom Kristom. A oni naliehavo prosili a zaprisahali Ananiáša (*Annáša*), *Kaifáša*, *Nikodéma*, *Jozefa a Gamaliela*, že povedia, čo im povedal Ježiš v pekle. A oni to opakovali a povedali: „Keď sme boli s našimi otcami na mieste neznáma a tmy, zrazu sa všetko rozžiarilo a vyjasnilo ako slnko, nach a zlato; bolo všetko tak rozžiarené a jasné ako slnko, purpur a zlato, a svetlo veľkolepo osvietilo celé miesto, kde sme boli. A Adam, otec ľudského rodu, radoval sa slovami: Toto svetlo je svetlo tvorcu večného svetla, ktorý sľúbil, že ho pošle k nám.“ A Izaiáš zvolal: „To je svetlo od Boha Otca, tomu, ktorý býval na zemi, ako som predpovedal.“ Ľudia, ktorí boli v tme videli veľké svetlo.“ Potom prišiel náš otec *Simeón* a plesajúc povedal: „Sláva nášmu Pánovi, lebo som prijal Krista, dieťa narodené vo svete, do mojich rúk v chráme (pozri *Predstavenie Ježiša v chráme*) a bol som nútený Duchom Svätým povedať: Teraz moje oči videli Spasiteľa, prineseného a stvoreného pre všetkých ľudí.“ Potom tam prišiel ten, ktorý sa zdal byť pustomníkom a keď sme sa ho spýtali, kto je, povedal nám, že je Ján, ktorý krstil Krista, a ten, ktorý prišiel pripraviť mu cestu a ukázal na neho prstom, keď povedal: „Hľa Baránok Boží“, a prišiel som, aby som oznámil,

že čoskoro príde k vám.“ Potom povedal *Sét*: „Keď som prišiel k bráne raja, modlil som sa k nášmu Pánovi, aby mi zoslal svojho anjela, a povedal som, aby mi dal olej milosrdenstva pre namazanie tela Adama, môjho otca, ktorý bol chorý. Keď anjel Michael zdalo sa mi povedal: Práca nie je modliť sa a oplakávať, ale zmeniť podmienky, aby bolo viac vidieť

-v súvislosti s heslom *Zmŕtvychvstanie Ježiša*: Kristus sa najprv ukázal *Márii Magdaléne*, potom ženám, odchádzajúcim od jeho hrobu, neskôr *Petrovi*, dvom učeníkom na *ceste do Emmauz* a potom ešte desať razy pri rôznych príležitostiach; jeho zmŕtvychvstanie potvrdili *Annášovi* a *Kaifášovi*, *Jozefovi z Arimatie* a *Gamalielovi Simeonovi* synovia Carinus a Leucius (*Legenda aurea*, 300-305)

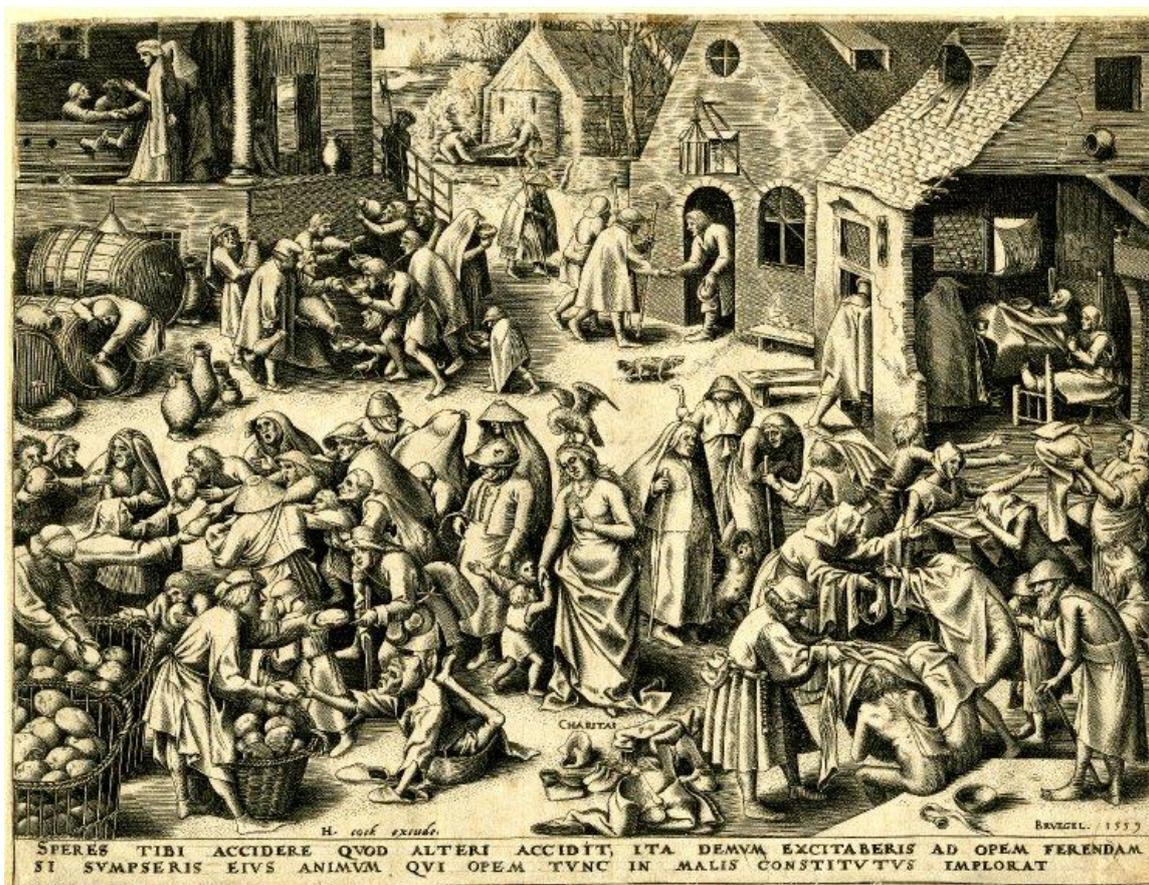
-v súvislosti s heslom Ms. Codex 340: taliansky písaný rukopis „Ms. Codex 340“ pod názvom „Umučenie Krista a apokryfné príbehy, vrátane prekladov z Nikodémovho evanjelia“ (Lombardia, medzi 1450 a 1499) je anonymnou talianskou verziou pašiového príbehu podľa evanjelií; v neskoršej časti existuje veľa zázračných príbehov založených na apokryfnej literatúre, napríklad *Evanjeliu podľa Petra* a *Nikodémovom evanjeliu*; koniec Ms. Codexu 340 zdá sa, že chýba; ide o prácu jasne určenú laikom; príbeh vzkriesenia dvoch mladých mužov, ktorého je zdrojom Nikodémovo evanjelium je zvlášť zaujímavé, pretože ukazuje, čo by sa mohlo stať, keby bola vymyslená legenda premenená na populárny román; v ranom latinskom texte dvaja muži, ktorí hovoria, čo videli v Pekle majú príslušné rímske mená, Carinus a Lucius; v Ms. Codex 340 sa volajú Rainer a Lenz; podvrhnuté písmeno Piláta na cisára Claudia, v ktorom sa ospravedľuje za svoju úlohu v ukrižovaní, je dosť presne preložené z Nikodémovho evanjelia

<http://www.virtual.magic-nation.co.uk/passion25a.htm>

carista - *charista*

Caritas/Charitas - alegória milosrdenstva a dobročinnosti; zobrazovaná ako žena s korunkou na hlave, niekedy okrídlená, s kalichom, kopijou, chlebom, misou s ovocím (pozri Hall: plody) a d. *atribútmi*; v *Cnostiach* a *Nerestiach* porovnaj *Caritas Dei*, *Caritas Proximi*, *caritas romana*, *misericordia*, *dobročinnosť*, *Bonitas*

<http://fr.wikipedia.org/wiki/Charit%C3%A9>

P. Brueghel St.: Charitas (16.st.)

L. van Leyden: Caritas (rytina zo série Sedem cností, 1530)

D. V. Coornhert: Kôň s glóbusom na chrbte Globe po chrbte a Charitas (rytina zo série štyroch podobenstiev bezuzdného sveta, 1550)

L. Orsi: Kristus zomrel pre milosrdenstvo a spravodlivosť (2.pol. 16.st.)

F. de Rossi: Charitas (1554-1558)

P. Farinati: Charita (16.st.)

E. Sirani: Spravodlivosť, Charita a Prudencia (1664)

Caritas Dei - *alegória lásky k Bohu; pozri zbožnosť; fénix (Wensleydalová); Cnosti a Neresti; atribúty, symboly, alegórie a prirovnania*

Caritas proximi - *alegória lásky k blížnemu*

V. Sellaer: Láska k blížnemu (16.st.)

G. Reni: Charitas (1604-1607)

Caritas romana - v kresťanskej *ikonografii* výjav mladej ženy, ponúkajúcej starcovi mlieko zo svojho prsníka; založená na antickej povesti o uväznení aténskeho občana, ktorého dcéra zachránila od smrti hladom tým, že ho živila vlastným mliekom

- latinsky Caritas romana, taliansky Carita Romana je príkladný príbeh o žene, Pero, ktorá tajne dojčí svojho otca Cimona, potom, čo je uväznený a odsúdený na smrť hladom; jej čin je prezradený, ale je nesebeckosť zaujme úradníkov a zabezpečí Pero prepustenie jej otca; príbeh je zaznamenaný v deviatich knihách pamätných zákonov a výroky starých Rimanov (De Factis Dictisque Memorabilibus Libri IX), podľa starého rímskeho historika Valeria Maxima a bol prezentovaný ako veľký čin *Pietas* (t.j. *láska k rodičom*) a rímska česť; téma bola odozvou etruského mytologického príbehu *Juno* dojčiacej dospelého *Herkula*; podľa historikov renesančné a barokové vyobrazenia majú viac incestný podtext

http://en.wikipedia.org/wiki/Roman_Charity (prehľad diel)

https://www.google.sk/search?q=Roman+Charity&espv=2&biw=1849&bih=995&tbm=isch&imgil=po6W0dEIK-7LfM%253A%253Boya-xV-19I21CM%253Bhttps%25253A%25252F%25252Fwww.flickr.com%25252Fphotos%25252Fgandalfsgallery%25252F8329608856%25252F&source=iu&pf=m&fir=po6W0dEIK-7LfM%253A%252Coya-xV-19I21CM%252C_&usg=__CVFalhRndC8fVT_seJG8_mAnFk%3D&ved=0CCoQyjc&ei=dZZ8VNWmD8OE7ga_0ICIBw#f&acrc=&imgdii=&imgrc=po6W0dEIK-7LfM%253A%3Boya-xV-19I21CM%3Bhttps%253A%252F%252Fstatic.flickr.com%252F9%252F8504%252F8329608856_710f8f1583_h.jpg%3Bhttps%253A%252F%252Fwww.flickr.com%252Fphotos%252Fgandalfsgallery%252F8329608856%252F%3B1152%3B1600

[https://www.google.sk/search?q=CIMONE+AND+PERO&esv=2&biw=1852&bih=995&tbm=isch&imgil=y7OuaOq_97h53M%253A%253BkdHZI0ZiaBRnhM%253Bhttp%25253A%25252F%25252Fcommons.wikimedia.org%25252Fwiki%25252FFile%25253AJean-Baptiste+Greuze+\(French+-+Cimon+and+Pero-%25252522Roman+Charity%2525252522+-+Google+Art+Project.jpg&source=iu&pf=m&fir=y7OuaOq_97h53M%253A%252CkdHZI0ZiaBRnhM%252C+&usg=_a9IwtA6sH_QKqQ6uawxP0-0ITk%3D&ved=0CCoQyjc&ei=NyCeVKO4KO3W7AaL34CADw#facrc=_&imgdii=_&imgrc=y7OuaOq_97h53M%253A%253BkdHZI0ZiaBRnhM%253Bhttp%253A%252F%252Fupload.wikimedia.org%252Fwikipedia%252Fcommons%252F6%252F62%252FJean-Baptiste+Greuze+\(French+-+Cimon+and+Pero-%252522Roman+Charity%252522+-+Google+Art+Project.jpg%253Bhttp%253A%252F%252Fcommons.wikimedia.org%252Fwiki%252FFile%253AJean-Baptiste+Greuze+\(French+-+Cimon+and+Pero-%252522Roman+Charity%252522+-+Google+Art+Project.jpg%253B8953%253B7225](https://www.google.sk/search?q=CIMONE+AND+PERO&esv=2&biw=1852&bih=995&tbm=isch&imgil=y7OuaOq_97h53M%253A%253BkdHZI0ZiaBRnhM%253Bhttp%25253A%25252F%25252Fcommons.wikimedia.org%25252Fwiki%25252FFile%25253AJean-Baptiste+Greuze+(French+-+Cimon+and+Pero-%25252522Roman+Charity%2525252522+-+Google+Art+Project.jpg&source=iu&pf=m&fir=y7OuaOq_97h53M%253A%252CkdHZI0ZiaBRnhM%252C+&usg=_a9IwtA6sH_QKqQ6uawxP0-0ITk%3D&ved=0CCoQyjc&ei=NyCeVKO4KO3W7AaL34CADw#facrc=_&imgdii=_&imgrc=y7OuaOq_97h53M%253A%253BkdHZI0ZiaBRnhM%253Bhttp%253A%252F%252Fupload.wikimedia.org%252Fwikipedia%252Fcommons%252F6%252F62%252FJean-Baptiste+Greuze+(French+-+Cimon+and+Pero-%252522Roman+Charity%252522+-+Google+Art+Project.jpg%253Bhttp%253A%252F%252Fcommons.wikimedia.org%252Fwiki%252FFile%253AJean-Baptiste+Greuze+(French+-+Cimon+and+Pero-%252522Roman+Charity%252522+-+Google+Art+Project.jpg%253B8953%253B7225)

Autor neuvodený: Caritas romana (1.pol.17.st.)

A. Vaccaro: Cimone a Pero. Caritas romana (17.st.)

D. van Baburen: Caritas Romana. Cimon a Pero (1618-1624)

P. P. Rubens: Rímska caritas (1612)

Caravaggio: Sedem skutkov milosrdenstva (1606-1607)

carmen figuratum/carina figurata - tvarovaná báseň, grafickou formou napodobňujúca tvar nejakého predmetu, *kaligrafia*, tiež názov *typogram*; pozri *kaligram*

Carmentis -

<http://it.wikipedia.org/wiki/Carmente>

carmina figurata - *kaligrafia*; vizuálna poézia; pôvodne rímske *antické* obrazové básne (*typogramy*); pozri *technopignion/paignion*

Carmunda - *jazdecké zviera* v podobe *sovy*, na ktorom jazdí hinduistická bohyňa *Durgá*

Carneades - *Karneades z Kyrény*

Carnia - historicko-geografická oblasť v severovýchodnej talianskej oblasti Friuli; názov kraja, rovnako ako pravdepodobne pochádza z Carni, s keltského kmeňa, ktorý žil po stáročia v úrodných rovinách medzi Rýnom a Dunajom; po úpadku Ríma a v dobe *sťahovania národov* oblasť napadli germánski Ostrogoti a neskôr Lombardia, ktorá ju začlila do vojvodstva Friuli v rámci talianskeho kráľovstva

<https://en.wikipedia.org/wiki/Carnia>

M. Wolgemut, W. Pleydenwurff, H. Schedel: O Carnii ako germánskej provincii (drevoryt, Norimberská kronika, 1493)

Caron Antoine - (†1599); francúzsky majster sklár (pozri *vitráž*), ilustrátor, severský *manieristický* maliar, ktorý patril do okruhu školy Fontainebleau (pozri *fontainebleauská škola*); jeden z mála francúzskych maliarov svojej doby, ktorý bol výraznou umeleckou osobnosťou; jeho práca odráža rafinovanú, aj keď veľmi nestabilnú, atmosféru na dvore Valois počas francúzskych náboženských vojen z r. 1560-1598; v roku 1572 bol menovaný ako dvorný maliar Kataríny Medicejskej, ktorá bola významnou mecenáškou umenia; pozri *manieristickí maliari*, *francúzski maliari renesanční*

http://en.wikipedia.org/wiki/Antoine_Caron

https://www.google.sk/search?q=Caron+Antoine&esv=2&biw=1846&bih=995&tbm=isch&imgil=t63f9lcP7STTeM%253A%253BnNXhQCMXD1NQ0M%253Bhttp%25253A%25252F%25252Fcommons.wikimedia.org%25252Fwiki%25252Ffile%25253AAntoine_Caron_002.jpg&source=iu&pf=m&fir=t63f9lcP7STTeM%253A%252CnNXhQCMXD1NQ0M%252C&usq=8R09kat76

[D2sB3Gjf9MzFgfCYLI%3D&ved=0CCgOyic&ei=k3O9VI2rGpH3arSngNgP#imgdii= &imgcr=t63f9lcP7STTcM%253A%3BnNXhQCMXD1NQ0M%3Bhttp%253A%252F%252Fupload.wikimedia.org%252Fwikipedia%252Fcommons%252Fthumb%252F5%252F56%252FAntoine_Caron_002.jpg%252F1024px-Antoine_Caron_002.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fcommons.wikimedia.org%252Fwiki%252FFile%253AAntoine_Caron_002.jpg%3B1024%3B609](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/5/56/Antoine_Caron_002.jpg/1024px-Antoine_Caron_002.jpg)

A. Caron: Triumf smrti (16.st.)

A. Caron: Astronómovia študujú ekliptiku (1571)

A. Caron: Kristus a cudzoložnica (2.pol. 16.st.)

A. Caron: Mars (16.st.)

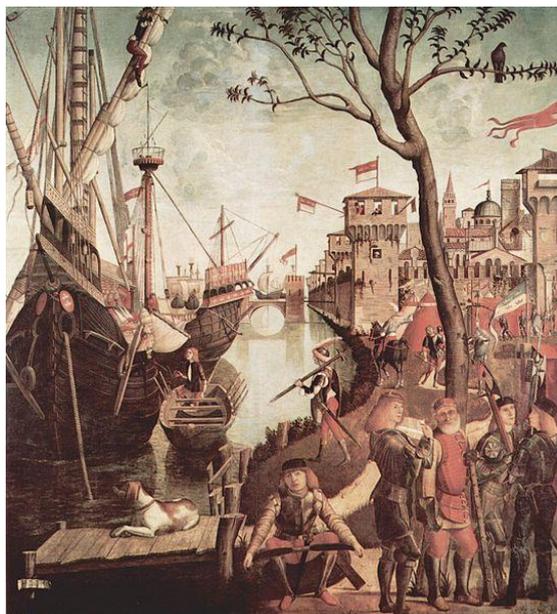

A. Caron: Augustus a Sibyla (1575-1580)

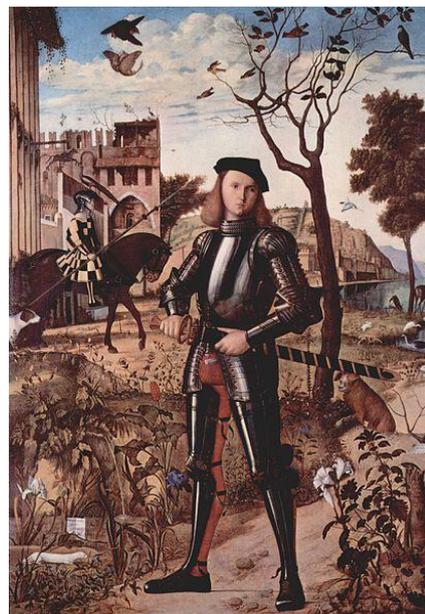
Carpaccio Vittore - (†1525/1526), bol maliar talianskej renesancie; popredná osobnosť *benátskej školy* na prelome 15.-16.st.; pravdepodobne žiak *G. Belliniho*; viac ovplyvnený *Antonellom da Messina* a raným holandským umením; jeho maľba je trochu konzervatívna a nie je ovplyvnená talianskymi renesančnými umelcami; zostal mimo hlavné tendencie v maľbe a vytvoril si veľmi osobitý štýl; známejší z jeho tvorby je cyklus deviatich plátien na tému *Legenda o svätej Ursule*

http://ca.wikipedia.org/wiki/Vittore_Carpaccio

http://pl.wikipedia.org/wiki/Vittore_Carpaccio

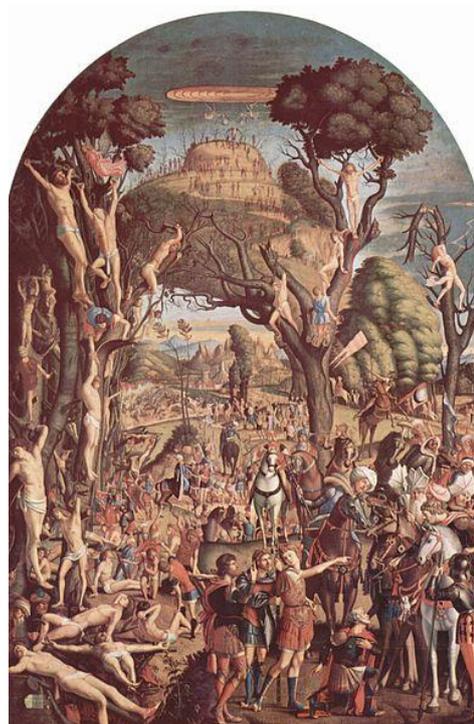
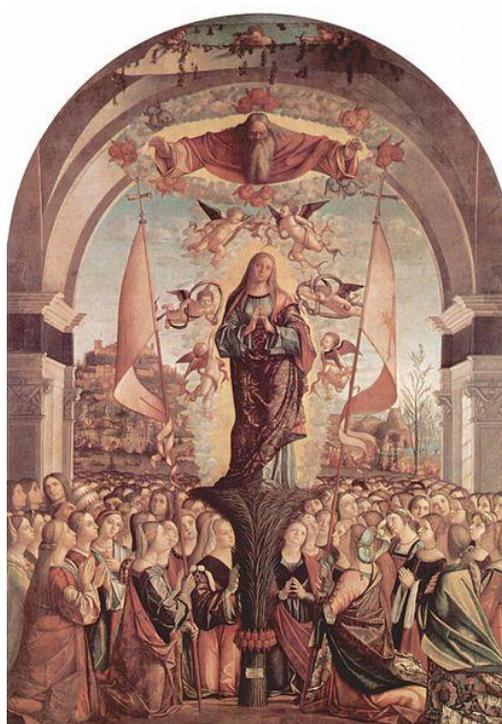
V. Carpaccio: Príchod sv. Uršuly do Kolína n. Rýnom (1490)

V. Carpaccio: Mladý rytier v krajine (1510)

V. Carpaccio: Mučenie sv. Uršuly a jej spoločníčok a pohreb sv. Uršuly (1493)

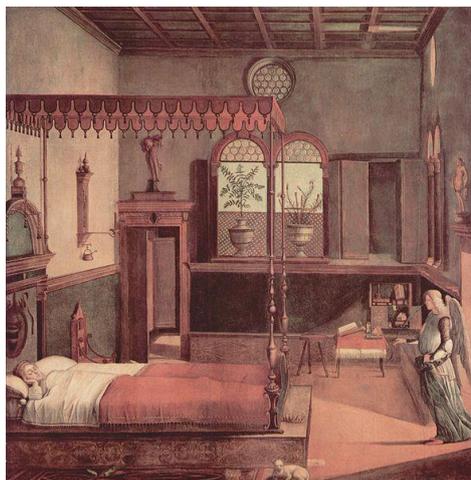

V. Carpaccio: Apoteóza sv. Uršuly (1491)

V. Carpaccio: Desať tisíc kresťanských mučeníkov (1515)

V. Carpaccio: Oplakávanie Krista (1510)

V. Carpaccio: Sen sv. Uršuly (1495)

V. Carpaccio: Zázrak Sv. Kríža v Rialto (1494)

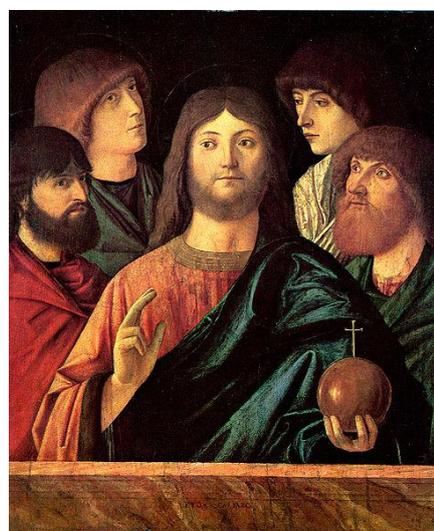
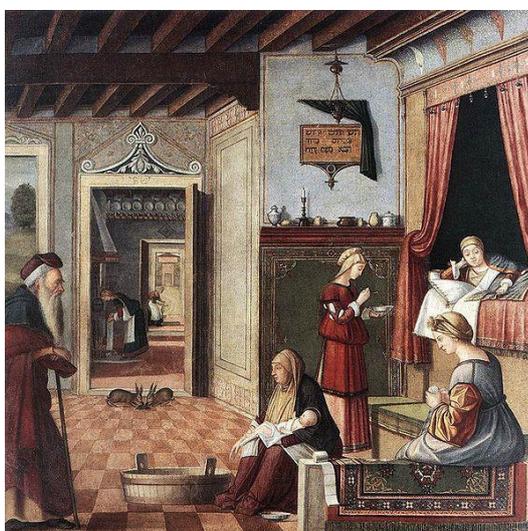
V. Carpaccio: Sv. Juraj krstí neveriacich (1507)

V. Carpaccio: Posvätenie sv. Štefana (1514)

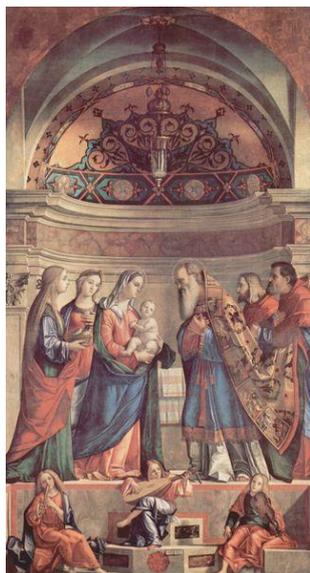
V. Carpaccio: Kázeň v. Štefana pri bráne Jeruzalema (1514)

V. Carpaccio: Narodenie Panny Márie (1504-1508)
V. Carpaccio: Spasiteľ so štyrmi apoštolmi (1480)

V. Carpaccio: Sv. Juraj a drak (1502-1507)

V. Carpaccio: Predstavenie Ježiša v chráme (1510)

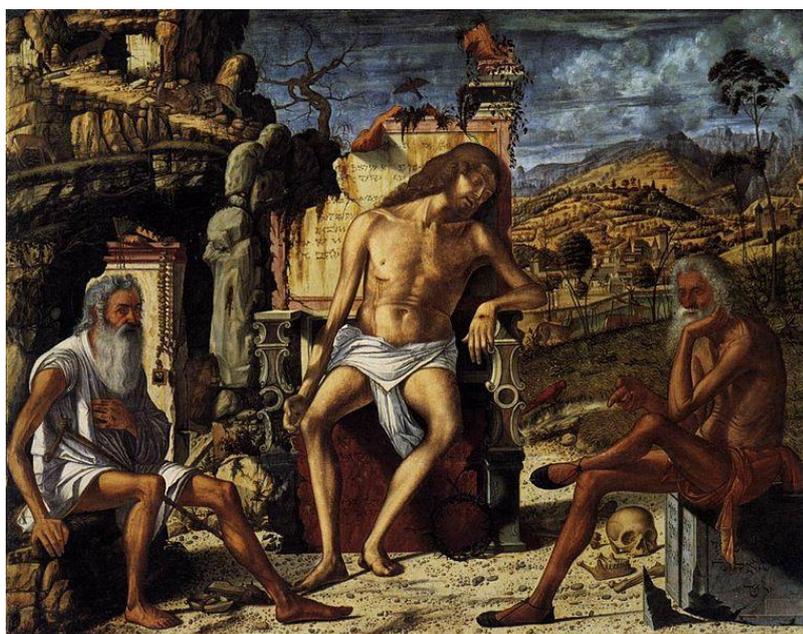
V. Carpaccio: Dišputa sv. Štefana (1514)

V. Carpaccio: Videnie sv. Augustína (1502)

V. Carpaccio: Sv. Hieronymus sprevádzaný levom ide do kláštora (1502)

V. Carpaccio: Meditácia nad utrpením (1510)

V. Carpaccio: Dve benátske dámy (1490)

V. Carpaccio: Dve benátskej dámy a lov v lagúne (rekonštrukcia, 1490-1495)

V. Carpaccio: Lov v lagúne (1490-1495)

V. Carpaccio: Lev sv. Marka (1516)

V. Carpaccio: Stigmatizovaný sv. Pavol (1520)

V. Carpaccio: Čítajúca Panna Mária (1505-1510)